

Warszawa, dnia 14 czerwca 2012 roku

Netia S.A. z siedzibą w Warszawie

KRS 0000041649, NIP 526-02-05-575, REGON 011566374

Kapitał zakładowy: 386.169.783 PLN opłacony w całości

adres do korespondencji:

ul. Taśmowa 7a, 02-677 Warszawa

Biuro Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
Departament Strategii
Skwer Ks. Kard. S. Wyszyńskiego 9
01-015 Warszawa

Dot.: konsultacja społeczna na temat zasady *must carry/must offer*

Szanowni Państwo!

W odpowiedzi na przedstawione na stronie internetowej Biura Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji pismo z dnia 7 maja 2012 roku dotyczące konsultacji społecznej na temat zasady *must carry/must offer* Netia S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej „Spółka”), jako operator IPTV, niniejszym pragnie przedłożyć do uwagi tutaj. Biura odpowiedzi na zawarte w ww. piśmie pytania.

Na wstępie Spółka pragnie wyrazić satysfakcję, iż KRRiT przystępując do opracowania oceny realizacji przepisów o *must carry/must offer* oraz ewentualnego przedstawienia ministrowi właściwemu do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego propozycji zmian w art. 43 i 43a *Ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji* (dalej: „Ustawa”) wyraża wolę uwzględnienia potrzeb podmiotów działających na rynku telewizyjnym w Polsce. Nowelizacja Ustawy w zakresie przepisów *must carry/must offer* jest niewątpliwie

oczekiwana w kontekście zachodzących na rynku medialnym doniosłych zmian wynikających z nieustannego wprowadzania nowoczesnych technologii. Jednocześnie, biorąc pod uwagę, że proces rozwoju sektora mediów w naszym kraju był dotychczas efektem działalności niezależnych od instytucji państwowych podmiotów gospodarczych – rolą Państwa, w opinii Spółki, jest przede wszystkim zapewnienie aktywnego współuczestnictwa wszystkich zainteresowanych podmiotów rynkowych w procesie opracowania nowelizacji Ustawy. Na tym etapie Spółka pragnie, zatem przede wszystkim zadeklarować gotowość wzięcia udziału w tym procesie, wyrażając zarazem nadzieję, że poniższe odpowiedzi na pytania KRRiT zostaną uwzględnione w dalszym etapie procesu legislacyjnego związanego ze zmianą Ustawy.

Odnosząc się do pytań z pisma Biura Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 7 maja 2012 roku dotyczącego konsultacji społecznej na temat zasady *must carry/must offer* Spółka podnosi, co następuje.

1. Jakich typów programów ze względu na tematykę powinien dotyczyć obowiązek must carry? Co powinno decydować o przyznaniu programowi tego statusu?

Zdaniem Spółki obowiązek *must carry* powinien dotyczyć wyłącznie programów telewizyjnych wyspecjalizowanych o tematyce informacyjnej. Badania opinii publicznej wskazują, iż wyłącznie programy telewizyjne o takiej specjalizacji są przedmiotem zainteresowania najszerszej publiczności w Polsce. Inne programy wyspecjalizowane stanowią ułamek udziału w oglądalności. Nie ma zatem racjonalnych przesłanek by, poza programami o charakterze informacyjnym, inne programy wyspecjalizowane obejmować obowiązkiem *must carry*.

2. Czy wobec zagwarantowanego ustawowo dostępu do mediów publicznych obowiązkiem must carry powinny być objęte oprócz podstawowych programów TVP I, TVP II i programów regionalnych także inne programy nadawcy publicznego rozpowszechniane na podstawie koncesji np. TVP Kultura, TVP Historia, TVP Seriale, TVP Sport? Jeśli tak, to co powinno decydować o objęciu tych programów zasadą must carry?

Zdaniem Spółki żadne inne programy telewizyjne nadawcy publicznego rozpowszechniane na podstawie koncesji np. TVP Kultura, TVP Historia, TVP Seriale, TVP Sport nie powinny być objęte obowiązkiem *must carry*. Zawartość

programów telewizyjnych nadawcy publicznego: TVP I, TVP II oraz programów regionalnych w pełni wyczerpuje niezbędną tematykę, którą zainteresowany jest najszerszy procent widowni w Polsce. Nie ma zatem potrzeby poszerzania takiej listy o inne programy telewizyjne nadawcy publicznego, których udział w rynku jest nikły.

3. Czy każdy operator, niezależnie od skali działania, powinien mieć obowiązek oferowania wszystkich programów o statusie must carry? Czy jakieś podmioty powinny zostać zwolnione z realizacji tego obowiązku? Jakie kryteria powinny o tym decydować? Niewielka liczba użytkowników końcowych? Kwestie finansowe? Niewielki zasięg? Inne?

Każdy operator powinien mieć obowiązek oferowania wszystkich programów o statusie *must carry* z wyjątkiem jednak programów telewizyjnych, których rozprowadzanie z przyczyn technicznych stanowi nadmierny problem ekonomiczny lub technologiczny jak np. regionalny program telewizyjny rozpowszechniany przez Telewizję Polską S.A. pod nazwą „TVP Info”. Zdaniem Spółki operatorzy powinni być zobowiązani do rozprowadzania tego programu, jednak nie powinien być nałożony bezwzględny obowiązek reemisji wszystkich regionalnych programów telewizyjnych rozpowszechnianych przez Telewizję Polską S.A. z uwagi na liczne problemy techniczne w systemie IPTV reemisja wszystkich programów dokonywana jest z jednej stacji czołowej i w związku z tym operator IPTV nie jest w stanie tak elastycznie dołączać programy jak operator kablowy. Obowiązek reemisji wszystkich regionalnych programów telewizyjnych rozpowszechnianych przez Telewizję Polską S.A. implikuje wzrost kosztów świadczenia usług po stronie operatorów a w konsekwencji powstaje perspektywa wzrostu cen usług przy spadku ich jakości. Takie unormowanie prawne zwiększa ilość barier wejścia na rynek dla nowych przedsiębiorstw a tym samym ogranicza konkurencję co jest niekorzystne dla rozwoju sektora.

4. Ile maksymalnie programów powinno być objętych zasadą must carry? W dyrektywie mówi się, że obowiązki upowszechniania „must carry” nakładane przez Państwa Członkowskie „powinny mieścić się w granicach rozsądku”. Co to oznacza, Państwa zdaniem, w warunkach polskich?

Spółka stoi na stanowisku, iż z powodów wskazanych w punktach powyżej obecna liczba programów telewizyjnych objętych zasadą *must carry* mieści się w granicach rozsądku.

5. *Jak często taka lista powinna być weryfikowana? Czy cała lista powinna być zmieniana w tym samym czasie, czy też status poszczególnych programów wygasalby sukcesywnie (lub ewentualnie był przedłużany), a na ich miejsce pojawiałyby się nowe?*

Lista taka nie powinna być zmieniana częściej niż co pięć lat. Każda, bowiem, taka zmiana pociąga za sobą liczne kosztowne i skomplikowane zmiany w systemach, infrastrukturze, procesach obsługi klientów oraz w ofercie operatora. Dodatkowo w obecnym stanie prawnym, zgodnie z Prawem telekomunikacyjnym, takie zmiany powodują, iż klienci operatorów mają możliwość wypowiedzania umów, co zdaniem Spółki, stanowi dodatkowe zbędne obciążenie finansowe. W opinii Spółki programy nie powinny być usuwane a wyłącznie dodawane do listy. Zbędne jest bowiem podwyższanie wymogów kosztowych dotyczących udostępniania programów objętych zasadą *must carry* i zwiększanie wymogów wejścia na rynek dla nowych przedsiębiorstw a tym samym sztuczne wprowadzanie ograniczeń w konkurencji. Spółka postuluje zmianę art. 60a i 61 ustawy Prawo telekomunikacyjne z dnia 16 lipca 2004 r. w konsekwencji, której jasnym byłoby iż zmiana cennika lub innego wzorca umownego polegająca na dodaniu jakichkolwiek programów telewizyjnych do listy programów udostępnianych klientom przez operatorów bez podniesienia cen nie stanowi zmiany upoważniającej użytkowników usług do rozwiązania umowy z operatorem. Poszerzenie oferty programów telewizyjnych bez podwyższenia cen świadczenia usług jest niewątpliwie korzystne dla użytkowników i nie powinno implikować negatywnych konsekwencji w postaci uprawnienia abonentów do wypowiedzenia zawartych z operatorami umów.

6. *Jaki powinien być sposób aplikowania nadawców o przyznanie statusu *must carry*? Czy nadawca może wnioskować o przyznanie takiego statusu czy też nadawać go powinna KRRiT w konsekwencji periodycznych przeglądów?*

Spółka stoi na stanowisku, iż aplikowanie nadawców o przyznanie statusu *must carry* powinno drodze konkursu i przyznawać go powinna KRRiT. To KRRiT, jako organ konstytucyjny, daje bowiem gwarancję rzetelności i przejrzystości takiego postępowania.

7. *Jakie okoliczności powinny być brane pod uwagę przy cofnięciu programowi statusu *must carry*?*

Zdaniem Spółki podstawową okolicznością jaka powinna być uwzględniana przy cofnięciu statusu *must carry* jest odmowa nadawcy udzielenia zgody na reemisję danego programu na danym polu eksploatacji. Spółka wskazuje niniejszym na fakt, iż obecnie taka odmowa argumentowana m.in. brakiem po stronie nadawcy odpowiednich praw do audycji stanowiących treść danego programu objętego obowiązkiem *must carry*. W opinii Spółki podstawowym obowiązkiem nadawcy programu telewizyjnego o statusie *must carry* jest właśnie zapewnienie praw do treści zawartych w programie telewizyjnym na poziomie pozwalającym na wypełnienie zarówno przez nadawcę jak i operatora obowiązków z art. 43 i 43a Ustawy.

Spółka pragnie zasygnalizować, iż napotyka liczne problemy związane z eksploatacją pola IPTV spowodowane właśnie niedopełnieniem przez nadawców staranności w zakresie nabywania odpowiednich praw co powoduje, iż dalsze udzielanie przez takich nadawców zgód na reemisję programów objętych zasadą *must carry* w IPTV jest niemożliwe. Takie zaniedbania ze strony nadawców implikują w sposób bezpośredni brak możliwości wypełnienia przez operatorów obowiązków wynikających z Ustawy. Wobec powyższego, w przekonaniu Spółki, jest to okoliczność, która powinna być brana pod uwagę przy cofnięciu programowi statusu *must carry*.

8. *Kto powinien ponosić koszty dosyłu sygnału programu o statusie must carry: nadawca czy operator?*

Spółka postuluje, aby nałożono obowiązek ponoszenia kosztów na nadawców. W interesie nadawców jest, bowiem, dotarcie ze swoimi programami do jak największej liczby odbiorców co zapewniają im poszczególni operatorzy. Wobec powyższego to nadawcy powinni ponosić koszty takiego dosyłu i nie powinni być tym obciążani operatorzy.

9. *Jak długi powinien być okres przejściowy do wejścia w życie ewentualnych nowych rozwiązań, biorąc pod uwagę konieczność zawarcia umów między nadawcami a operatorami oraz przygotowanie rozwiązań technicznych?*

W opinii Spółki minimalny okres przejściowy to 24 miesiące.

Spółka wskazuje niniejszym na fakt, iż praktyką na rynku medialnym jest długotrwałość negocjacji, których przedmiotem jest nabywanie przez dostawcę praw licencyjnych do poszczególnych programów telewizyjnych. Tego rodzaju

umowy licencyjne zawierane są z co najmniej kilkunastomiesięcznym wyprzedzeniem w stosunku do przewidzianych w nich okresów obowiązywania licencji. Kolejna kwestia związana jest z technologią.

Spółka pragnie zwrócić również uwagę, iż dekodery cyfrowe, poprzez które oferowane są programy telewizyjne mają ograniczenia technologiczne, w tym ograniczoną pojemność dysków. Wprowadzenie nowych rozwiązań stanowi zatem wyzwanie czasowe i pracochłonne a także znaczne obciążenie finansowe, którego zaplanowanie również wymaga rozsądnego przedziału czasowego.

10.Co z miejscem programów o statusie must carry w EPG? Czy powinny być wyróżnione jako pierwsze w EPG?

O kwestiach związanych z EPG powinien zdecydować samodzielnie operator. Rozwiązanie tej sprawy nie powinno zostać narzucone przez regulatora ponieważ każdy z operatorów ma inny system i inne możliwości techniczne. Wprowadzenie regulacji w tym zakresie spowodowałoby niepotrzebny wzrost kosztów świadczenia usług telewizyjnych i podwyższenie cen takich usług oraz podniesienie barier wejścia na rynek.

Mając powyższy wywód na względzie, Spółka zwraca się z uprzejmą prośbą do Biura KRRiT o uwzględnienie powyższego stanowiska.

W razie pytań Spółka pozostaje do dyspozycji.

Z wyrazami szacunku,
